

Hvilke de kunde formene, at Statsrevisoratet med Urette havde undladt at gjøre Indstilling, og den samme Ret til at drage Poster frem til speciel Votering vilde ogsaa de enkelte Medlemmer af Thingene have. Resultatet deraf vilde da blive, at vi blive frie for en Række trættende Afstemninger over Gjenstande, der ere saa ubetydelige, at man ikke hos den store Mængde af Thingets Medlemmer kan vente, at der er nogen særlig Interesse derfor, men jeg anseer det for skadeligt at have mange Afstemninger over ubetydelige Ting. Det svækker Betydningen af Afstemningen, og vi vænne os derved Alle til at tage vor Stemmegibning lidt lettere, end man egentlig bør. Det formelle Hensyn, at ingen Overskrivelse skal passere uden Billigelse, vilde formentlig være fyldestgjort ved en bloc at afstemme over denne Rest af smaa Overskrivelser, og jeg troer, at begge Thingene ganske roligt kunde gjøre det ved de mindre Overskrivelser, der vilde blive tilbage, om hvilke hverken Statsrevisoratet eller noget af Thingenes Udvalg eller endelig noget Medlem i noget af Thingene fandt, at særlig Indstilling var nødvendig. Derved vilde man tillige være kommen ud over det, „der paa det Nærmeste falder sammen med Regnskabet“. Saaledes som Regnskabet i Dieblirket affattes og aflægges, og saaledes, som Finantslovene i Dieblirket affattes, maa jeg ansee det for umuligt at bringe det til Afstemning til Hvid og Stilling; og det synes ogsaa, som om Udvalget har været af samme Mening. Med Hensyn til det andet Punkt, nemlig de calculatoriske Poster, skal jeg bemærke, at det er et Punkt, med Hensyn til hvilket ethvert enkelt af Statsrevisoratets Medlemmer, der specielt har havt med Poster af den Art at gjøre, meget har ønsket aldeles specielt at kunne foretage en Efterregning, men, saaledes som Finantsloven og Regnskabet affattes, er det ikke i Dieblirket muligt; navnlig

maatte Finantsloven i sine Bilag indeholde mere specielle Oplysninger, end det i Dieblirket er Tilfældet. Naar der f. Ex. under Kornindtagter anføres saa og saa mange Tønder Korn, saa maatte man have specificeret, i hvilke af de Districter i Landet, der have særskilt Capitalstart, disse Tønder Korn falde. Med Hensyn til det tredje Punkt savner jeg en Tilføining, som jeg vilde ansee for i det Mindste ligesaa væsentlig som det Punkt, der her er fremhævet. Det er nemlig ikke blot saa, at ikke alle Regnskaberne, saaledes som de aflægges, slutte sig til og omfatte Finantsaaret, men det er ikke det Gæste; en ligesaa væsentlig ubehagelig Omstændighed for Statsrevisoratet er det, at Specialregnskaberne ingenlunde altid slutte sig til Finantslovens og dens Bilags specielle Conti. Vi ere endnu ikke komne saavidt, at den Regnskabsoversigt, der fremlægges fra Regjeringen, og som slutter sig til Finantslovens Conti, umiddelbart er fremgaaet af Specialregnskaberne, det er paa visse Punkter et Actstykke, som efter Specialregnskaberne er forfattet i vedkommende Ministerium. Jeg troer, at det, for at gennemføre Forbedringer i Statsrevisoratets Virksomhed, Forbedringer, hvis Nødsnødvendighed jeg anerkjender, er uundgaaeligt nødvendigt, at vi faae en Regnskabslov, og at vi faae den aldeles gjenneført. Forend dette er naaet, kan Statsrevisoratet ikke opfylde de Ønsker, der her ere udtalte, Ønsker, hvis Berettigelse jeg ikke skal bestride. Jeg maa dertil endnu knytte en almindelig Bemærkning, og det er, at, dersom vi skulle naae det Formaal, Udvalget har omtalt, saa er det vistnok nødvendigt ved denne Regnskabslov at komme ind paa Anviisningssystemet, saa at der til enhver Udgift, for at den af Statsrevisoratet kunde betragtes som formelt hjemlet, maatte høre en Anviisning fra vedkommende Minister.